

To jest sice pravda, ale souhlas takový nutno vzhledem k tomu, že ochrana zájmů těch, přísluší v první řadě členům společenstva samým, nezbytně pokládati za submisi na onen způsob zužitkování honitby, jak je honební výbor provedl, a za rozhodné svědectví většiny o tom, že tento způsob zadání honitby pokládají i za prospěšný svým zájmům.

Ježto tedy ani jedna z námitek nebyla uznána důvodnou, bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2237.

Živnostenské právo: * Provádění zednických prací v průmyslovém závodě vlastním zaměstnancem pro vlastní potřebu nezakládá skutkovou podstatu přestupku § 22 živn. řádu.

(Nález ze dne 18. dubna 1923 č. 6519.)

V ě c: Václav M. v H. K. (adv. Dr. J. Munk z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o přestupek § 22 živn. ř.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem z 13. května 1920 č. — osp v Hradci Králové odsoudila Emanuela Š. a Václava M. jako zástupce pravovárečného měšťanského pivovaru v H. K. pro přestupek § 22 živn. ř.; prvního k pokutě 50 K, druhého 100 K, event. vězení 5 a 10 dnů s odůvodněním, že bylo úředním šetřením i jejich doznáním zjištěno, že Š. prováděl samostatně práce zednické, aniž měl příslušnou koncesi mistra zednického; M., že prováděl Š-ou samostatně práce v pivovaru, aniž měl k tomu příslušné živnostenské oprávnění.

Když pak se z tohoto trestního nálezu oba jmenovaní odvolali, zsp nař. rozhodnutím vyhověla odvolání Š., ponechala však v platnosti trestní nález, svědčící odpovědnému zástupci pivovaru Václavu M., ježto skutková povaha trestného činu jest prokázána. V daném případě nelze podle zásad trestního práva trestně postupovati proti podniku jako osobě právnické, nýbrž proti jeho odpovědnému zástupci.

O stížnosti, kterou do tohoto rozhodnutí zsp-é podal Václav M., uvážil nss toto: — — —

Trestní nález I. stolice označil jako skutkovou podstatu přestupku st-li za vinu kladeného, že prováděl zedníkem Š-ou samostatně zednické práce, nemaje k tomu příslušného živnostenského oprávnění. Tuto skutkovou podstatu kvalifikovala osp jako přestupek § 22 živn. ř. a použila na ni trestní normy § 132 živn. ř. V § 22 živn. ř. se stanoví, že kdo chce provozovati živnost vázanou na koncesi, má o koncesi zažádati a že před dosažením koncese nesmí s provozováním býti započato. Tento předpis má příslušné ustanovení trestní v § 132 pod lit. a), jenž tresty v prvé větě tohoto paragrafu vyznačené uvaluje na ty, kdo provozují živnost, k níž je potřebí koncese, aniž si koncesi vymohli. Ze souvislosti vytčené podstaty skutkové s ustanoveními živn. ř., jichž se nález dovolává, jest zřejmo, že st-l byl odsouzen pro provozování koncesované živnosti stavební Pravovárečným měšťanstvem, pro kterou měšťanstvo koncesi nemělo. Žal. úřad nález I. stolice potvrdil, nijak

jej nezměnil ani nedoplňoval, posuzoval tedy zřejmě daný případ právně stejně, jako stolice I.

Nss shledal, že nález I. stolice a tudíž i nař. rozhodnutí jej potvrzující založeno jest na mylném výkladu nebo použití zákona.

V provádění prací zednických nebo stavitelských bylo by možno spatřovati porušení předpisu Šu 22 živn. ř., t. j. provozování koncesované živnosti bez koncese jen tenkrát, kdyby Pravovárečné měšťanstvo provozovalo nějakou stavební živnost, t. j. kdyby provádělo práce zednické nebo stavitelské po živnostensku způsobem podnikatelským (čl. IV. uvoz. pat. k ž. ř.). Tomu bylo by tak, kdyby práce ty provádělc pro osoby třetí za plat. Ale o provádění zednických nebo stavitelských prací po živnostensku v tomto smyslu podle výsledku konaných šetření v daném případě řeči býti nemůže. Práce, jichž provádění dalo podnět k zavedení řízení, byly vesměs konány jen v rámci podniku pivovarského a jen pro jeho účely.

Sluší ovšem přiznati, že práce ty i v těchto mezích prováděné jsou svou povahou činností živnostenskou, jež jako taková podrobena jest předpisům živnostenského řádu, a jest možná pochybnost, zda měšťanstvo, dávajíc tyto práce prováděti svým zaměstnancem, nepřekročilo meze svého živnostenského oprávnění k provozování pivovaru, a jest konečně možná i otázka, není-li snad dána skutková podstata přestupku § 17 zák. z 26. prosince 1893 č. 193 ř. z. o živnostech stavebních, o němž se zmiňuje odvodní spis žal. úřadu. Nss, jehož úkolem jest jediné, aby přezkoumával zákonnost rozhodnutí úřadů správních, není povolán, aby sám na místě úřadu prováděl subsumpci zjištěné skutkové podstaty pod příslušná ustanovení platného práva. Musil se proto v daném případě omeziti na zkoumání, zda žal. úřad právem v provádění zednických nebo stavitelských prací v pivovare spatřoval neoprávněné provozování živnosti stavební. Ježto pak, jak svrchu bylo vyloženo, provádění prací takových v rámci a pro účely podniku pivovarského po názoru soudu za provozování živnosti stavební pokládati nelze, zrušil nař. rozhodnutí, založené podle jeho znění na opačném názoru právním, jako nezákonné.

Č. 2238.

Lesní hospodářství (Slovensko): I. Skutečnost, že se soukromý majitel nepostaral včas o zalesnění vykácené plochy lesní, nelze omluviti tím, že se majiteli nedostalo od státního lesního úřadu sazenic, ač o ně žádal. — II. Namítá-li obviněný, že dával používat lesní plochy za pastvinu podle pravoplatného výroku příslušného k tomu úřadu, nemůže býti proto trestán úřadem jiným.

(Nález ze dne 18. dubna 1923 č. 6625).

Věc: Dr. Šoma Š. v H. proti ministerstvu zemědělství, exposituře pro Slovensko, o trestní nález pro lesněpolicejní přestupek.

Výrok: Pokud byl stl potrestán pro nedovolenou pastvu v lese R., zrušuje se naříkané rozhodnutí pro vady řízení, v ostatním zamítá se stížnost jako bezdůvodná.